

РЕШЕНИЕ

№ 4127

гр. София, 23.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Христо Минев**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2592** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- 228 от АПК във вр. чл. 63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП - [населено място] срещу решение № 10607 от 14.01.2020г., постановено по нахд № 9577/2019г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 105 състав.

С обжалваното решение съдът е отменил наказателно постановление (НП) № 435351-F480751/15.05.2019г., издадено от директор на офис „Център“ на ТД на НАП- [населено място], с което на Г. Д. Д. на основание чл.80, ал.1 от Закон за данъка върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) е наложено административно наказание „глоба“ в размер 100 лв., за извършено нарушение на чл. 53, ал. 1 във вр. чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ.

В жалбата са изложени доводи за неправилност на решението на първоинстанционния съд. Касаторът счита, че извършеното административно нарушение не попада в категорията „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в рамките на една година НАП не е имала информация, че това задължено лице е дължало данък към държавата. Твърди, че за постигане целите на чл. 12 от ЗАНН правилно е ангажираната административнонаказателната отговорност на ответника и същият следва да бъде санкциониран за неизпълнение на задължения към държавата. Моли, съдът да постанови решение, с което да отмени съдебния акт и вместо него да постанови решение, с което да потвърди наказателно постановление.

Ответникът – Г. Д. Д., счита, че обжалваното решение е правилно и са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства, а именно: по смисъла на чл. 3, т. 1 от ЗДДФЛ Г. Д. Д. се явява данъчно задължено местно физическо лице и като такова същият е следвало да подаде годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за облагаемия си доход за 2017 г. в офис „Център” към ТД на НАП- [населено място]. Д. подал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2017 г. на 05.04.2019 г. със закъснение от единадесет месеца и три дни. За извършеното нарушение бил съставен АУАН и издадено обжалваното НП.

Районният съд е приел, че в хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат реквизитите, изискуеми по ЗАНН. Въззивната инстанция е приела за безспорно доказано извършеното нарушение на чл. 53, ал. 1 вр. чл. 50, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ, тъй като Д. е бил длъжен да подаде ГДД за доходите от 2017 г. в срок до 30 април 2018 г., вместо което е подал ГДД на 05.04.2019 г. Изложени са мотиви, че в процесния случай АНО не е отчел наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства, като младата възраст на нарушителя, обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път и е установено едва след като същият е подал дължимата ГДД и е заплатил дължимия данък от 80 лв. С оглед изложеното СРС е приел, че нарушението покрива хипотезата на „маловажен случай” и на това основание е отменил НП.

Решението е правилно.

В случая извършването на нарушението е безспорно установено, но настоящия касационен състав споделя извода на СРС за наличие на основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Легално определение на понятието "маловажен случай" е дадено в чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс (НК), чиито разпоредби, съгласно чл.11 ЗАНН, се прилагат субсидиарно по въпросите за отговорността. Според чл.93, т.9 НК, "маловажен случай" е този, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В конкретния случай е установено, че нарушението е извършено за първи път, произтеклите вредни последици са незначителни, нарушителят признава извършването на нарушението и заявява съжаление за осъществяването му, като въззивният съд правилно е отчел младата му възраст и липсата на други установени нарушения на данъчното законодателство. Дължимият данък от 80 лв., който е следвало да бъде деклариран от

ответника, чрез подаване на ГДД, е бил авансово внесен от платеща на дохода, което сочи на липса на вредоносен резултат за бюджета. При тези обстоятелства настоящият съдебен състав приема, че целите, регламентирани с чл. 12 ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, в случая са постигнати и без налагане на административно наказание на нарушителя.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактичката обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав,
Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 10607 от 14.01.2020г. по н.а.х.д. № 9577/2019г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 105 състав. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.